

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Kedden, Október' 9-dikén, 1852.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Fő Tiszt. Kováts Mátyás Urat a' Pesti Kir. Universzításban Theológiát tanító Professort, az Egri Ns Fő Káptalanba Kánonokká kinevezni.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott az Erdélyi Nagy-Fejedelemségben megüresült provincialis Szemorvosi hivatalra Ts. Csipkés Sándor Urat, a' Seb-orvosi tudományok Mesterét kegyelmesen kinevezni.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Titt. B i s c h o f J ó s e f Urat, ez előtt a' Czeglédi Katholika Iskolában érdemes Tanítót pántlikáról függő gyűrös arany érdem emlékpénzel megtisztelni.

N a g y B r i t a n n i a.

Walter Scott Sept. 21-kén Abbotsford nevű kastélyában meghalt.

Az Edinburgi Ujság ekképpen adja elő X-dik Károlynak Holyroodból lett elutazását; Holyrood végtére megfosztatott a' Királyi vendégek-től, a' kiknek léptei soha többé nem adnak viszhangot e' pompás teremekben. A' szerentsétlen Uralkodóknak palotájok ismét pusztán, és laktalan áll. Mi szolgálattott légyen ezen igen váratlan történetre alkalmazatosságot, most ez úttal elakarjuk hallgatni, noha fel-

tartjuk magunknak a' just, a' Közönség előtt mind azt felfedezni, a' mi e' részben szükségesnek találtatik. Tsudálatos dolgok a' Nemzetek politikájokban, a' szerentse állhatatlansága, — és a' Királyok sorsa. — Közönségesen tudva van, hogy Skótzsiát, a' Frantzia Hertzegek nagyon nehezen hagyták el, valamint más részről az is bizonyos, hogy mivel magok viseletjek olyan szelid, emberszerető, és mindennek szívét megnyerő volt, Skótzsia is mindent elkövelett, hogy a' Nagyvendégeknek ottmulatásokat kellemetessé tegyék, és keserves sorsoknak elviselésén könnyítsenek. Minden rendű személyek vetélkedtek egymással, hogy a' szerentsétlen számküüzettek eránt, menél nagyobb tiszteletet bizonyítsanak, és mivel egy Királyt Ország, Korona, sőt lakhely nélkül, nem igen szokták hízelkedők felkeresni, annyival nagyobb volt az igazi, és őszinte tisztelőknék számok, kik a' Fejedelemnek hibáit elnézték az ember virtusaiért. Külső viselete a' Királyi Familiának valóban tsudálkozásra méltó volt. A' Vallásnak külső formájára is tekintvén, megmutatták tselelkedetek által, hogy belsőképpen is vallásosok. Jótéteményeket közlöttek minden lárma nélkül, és a' nélkül, hogy ebbeli tettek, a' ditsekedés, vagy képmutatás bélyegét hordták

vólna. Lehet e' tsudálni, ha ezen szép tulajdonság, nyájas leereszkedéssel párosodva, mindenkinek szívét megnyerte, — és kedvező benyomást hagyta maga után? Mihelyest elindulások ideje meg volt határozva, a' főbíró, és Magistratualis személyek Holyroodba mentek, hogy a' Nagy vendégek elmenetelek miatt szánakozásokat kijelentsék, és forró tiszteletet, mellyel mind X-dik Károly, mind ennek familiája eránt viseltetnek. Az Edinburghi lakosok is mindenképpen nyilvánvalóvá tették szíves hajlandóságokat, — a' midőn egy emléklevelet készítették, 's avval egy számos kiküldöttséget Holyroodba küldöttek, melly mihelyest rendelt helyére elérkezett, Blacas Hertzegtől elfogadtatván, azonnal X-dik Károly eleibe vezetettet, hol Dr Brovne, az említett levelet az Edinburghi lakosoknak neveken ekképpen olvasta fel: „Sire! Mi alól írtak, úgy is, mint az Edinburghi lakosoknak neveken, kiknek jó indulatjok felől megvagyunk győződve, bátorkodunk Felségedhez közelíteni, és ezen alkalommal azon őszinte tiszteletet kijelenteni, mellyel Felséged, és egész Familiája eránt viseltetünk, úgy más részről azon való szánakodásunkat is, mellyet Felségednek nem sokára történendő elmenetele miatt érezünk: azáltal, hogy Felséged ollyatén környülállások között, a' mellyek a' históriában példa nélkül valók, Holyroodot egy ideigvaló lakhelyévé választotta, az Edinburghi lakosokat nagyon lekötölte, 's mi érezzük, hogy ennek a' megkülömböztetésnek annyival nagyobb kette van, mivel ezt egy Fejedelemnek köszönhetjük, kinek magános virtusai, felséges születését meghaladják, és a' kibén olyan tulajdonságok lakoznak, mellyek egy Koronának is fényt köl-

tsönöznek, — a' kivégtére szerentsétlenségét megnyugvással, és nagy lélekel türi, úgy hogy erős állhatatossága által mindenkinek önnkenyes hodolást parantsol, mellyben a' Nagyok derült napjaikban, igen ritkán részesülnek. — Felségednek kimeríthetetlen jósága által, szegényeink, segedelemre találtak, és könnyebbülést nyertek, még pedig ollyan időben, mellyben a' halalos epeveszély állapotjokat még szánakozásra méltóbbá tette, — Felségednek itt mulatása alatt, az igyekezet gyarapodott, és azon szeretetre méltó, és szelíd viselet által, mellyek Felségedet, 's egész familiáját díszesítik, mi is virtusra serkentetünk. Mindenütt, a' merre Felséged, 's a' Királyi familia megyen, legforróbb kívánságunk, és szíves részvételünk fogja kísérni, 's minden okunk van reményleni, hogy az ifjú Hertzegnek napjaira, ki mar most is a' Szent Lajos ivadékához illő virtusokkal tündöklök, szebb jövendő fog derülni. — A' szánakodásnak legnyiltabb érzéseivel bútsúzunk tehát el Felségedtől, és az egész Királyi Familiától.“

Míg ezen bútsúzó levelet Brovne Ur olvasta, a' Király mélyen megilletődött, és könnyek ragyogtak szemében; úgy látszott, hogy Angoulême Hertzegét is fájdalom fogta el. A' Király kevés szünet után így felelt: „Uraim! Igen szívesen köszönöm jó kívánságokat, és az Edinburghi lakosok neveken kijelentett érzéseiket. Azon jó indulatot, és lepletlen erántam, 's familiám eránt több ízben bebizonyított szívességet, soha, — soha se fogom elfelejteni. Legyenek bizonyosok az Urak a' felől, hogy ezen emléklevelet mindég megörzöm, míg élek, és azt úgy fogom tekinteni, mint az Edinburghi lakosoktól nyert zálo-

gát a' szeretetnek, és tiszteletnek.“ Még azt is hozzá adta, hogy angoly nyelvben nem tudja magát jól kifejezni, mert különben többet is fogott volna mondani. Azután a' Kiküldötség közül megszorította az előkelőbbeknek kezeit, a' midőn egy, — tisztelettel egyes fájdalomtól elragadtatván, hirtelen térdre esett, és a' Király kezét megtsókolta: ezt a' Király mosolygással fogadta, és egy fájdalmas visszaemlékezés látszott képén elterülni: Más nap, az indulásnak napja vala. Már korán reggel öszvetődult a' nép a' vár előtt: sokan fehér cocárdával, vagy más meljbeli jelekkel állottak elő. Mihegyest X-dik Károly megjelent, fennszóval kiabáltak: „Le a' kalapot! és azonnal mindnyájan hajadon fővel állottak. Minekutánna a' Király útikotsijába fellépett, ezenként terjesztették utánna kezeit, — Ő pedig legnagyobb részvétellel, mindenik oldalra hajlongott, míg tsak szem elől el nem tűnt. Így ért azután gözhajójához, melly elfogadására készen állott, szinte számos gyülekezettől körülvéve. A' gözhajó Hamburgba vitte, a' honnan, mint mondják, Ausztriába fog utazni. Mit mért ki X-dik Károlynak a' sors, minő reménnyel, vagy kínézéssel ketsegetheti ötet a' jövő, nem tudhatjuk: de mégis egyet bizonyosan tudunk, — azt tudniillik, hogy az ő magános virtusai, még legalatsonyabb születésű embert is megfognának nemesíteni, és hogy néki politikai hibáiért, mellyeknek áldozatja leve, — nem kellene hirtelen, és meggondolatlan szemrehányásokat tenni, mind addig, míg még sok dolgok fenn maradnak, mellyeknek tudása, és közelébbi megvizsgálása szükséges arra, hogy igazi, és részrehajlatlan ítéletet tégyünk. Még eddig tsak az egyik fél halgattatott ki, — a' másikat, a'

históriának ítélőszéke, fogja kihalgatni, — és elítélni.

Az Orosz rendkívül való Követ a' Nagy Britanniai Udvarnál, Gróf Matuszevicz, egy vadászaton, vígyázatlanságból, tzombjában megsebesített. A' seb ugyan nem halálos, de még is a' Conferentziától letartotta a' Gróft.

Frantzia Ország.

A' Quotidienne szerint, egy Bertin nevű Ur, Chateaubriand Urat, az új Kormányhoz való állásra készleti: Erre Chateaubriand Ur így felel: „Édes Bertinem! Nem azért felelek levelére, mintha szándékától, és gondolkodása módjától vissza akarnám vonni. Semmi sem képes az embert az igazság útjára visszavezetni, ha egyszer önnszeretet, hatalom, és hivatal után való vágyás eltsábították. — Az Ur két indító oknál fogva új hite mellett állhatatosan meg fog maradni: az első az, hogy az őhitet levetkezte, még minekelőtte a' hajdan imádozott kép Párisnak kövezete által szerteszélyel zúzatott volna, — a' másik pedig az az erős hiedelem, mintha az ő hit rossz lett volna. — Mit mondjak hát, mit javasoljak az Urnak? Avval ellenkezőt, a' mit gondol, és hiszen? Az hasztalan fáradság volna, mert minden indító okokat, mellyeket előhozhatnék, lelkiismeretéből kellene meríteni, lelkiismerete pedig, noha tiszta, és virtuosus, még nem mutatta meg az Urnak az igazságot. De a' kevélysége az embernek, megzabolázhatatlan, ez pedig az észből, nem a' szívből származik. Isten áldja meg! én sajnálom az Urat, és ezennel megbotsátok, hogy képesnek tartott hitemet megváltoztatni.

A' Cholera Párisban annyira alább hagyott, hogy Sept. 25-kán már tsak

hárman haltak meg benne. Már ezután a' halottak száma nem is fog közöltetni.

A' *Messageur des Chambres* Londonból Sept. 24-ről kövélkezendő magános levelet közli: hiteles forrásból tudjuk, hogy az Angoly Miniszterium több Admirálisokat felszólított, nyilatkozatnák ki vélekedéseket az eránt, vallyon tanácsos volna e', egynehány hajóból álló Expeditiót a' Seldára küldeni, — erre mindnyájan közakarattal azt felelték, hogy a' dolognak bizonyosan szerentsétlen kimenetele lenne, ha az megtörténnék, — sőt több tiszték azt is kijelentették, hogy egy olyan Commandónak átvétele által nem fognák betsületjeket kotzkára tenni. Ha tehát a' Miniszterium ebbeli feltételétől el nem áll, és Hollandia ellensak ugyan hajóserget küld, — akkor készék az azon Expeditióból aratandó betsületet a' Frantzia Admirálisnak által engedni. Az óltalomeszközök minden esetre rossz útra vezetnének, és a' Hollandusok talpon állanak a' megtámadást elfogadni.

A' *Courrier Français* Orbéből ezt írja: A' Braunschweigi Hertzeg Sept. 11-kén érkezett ide, 's úgy látszik, hogy Városunkat lakóhelyévé választotta. — A' Város Commandánsa bizonyáglevelet készített ki a' felől, hogy a' Hertzeg Helvétziába hozattatott légyen.

Portugallia.

African egy Királyi gőzhajó Sept. 23-kán érkezett Falmouthba, 's Lisbonából és Oportóból az itt következő újságokat hozta: Dom Miguel hajóserge Sept. 11-kén tétellett mozgásba, és már Sept. 13-kán közhírré tétellett, a' nem sokára elkezdendő tengeri ütközet. A' két ellentábor, immár

egymással szemköztt áll, de még egyik fél sem kezdette el a' megtámadást. — Sept. 13-kán reggel, mikor az Afrikán kiindult, mind a' két részről elkezdődött az ágyúzás, és minden mozdulatból gyanítani lehet, hogy az elhátározó szempillantás nem messze va-gyon.

Falmouth Sept. 25-kén. Egy gőzhajó, melly Pénteken Sept. 21-kén indult Oportóból, onnan igen kedvétlen híreket hozott Dom Pedro állapotja felől.

Londoni hírlapok Sept. 25-ről ekképpen adják elő az Oportói ütközetet. A' Serra nevű Klastromnak ostromlása, melly Portugalliában egy a' leggazdagabb Augusztinus Klastromok közzül, elkezdődött, de minden siker nélkül, mert olyan magos dombon fekszik, hogy nehéz hozzá jutni, és azért Dom Pedro minden erejét reá fordítja, hogy ezen Klastromot hatalmában megtartsa. Midőn a' megtámadás Dom Miguel részéről elkezdődött, Oportónak Kormányozója Dom Bernardo Sa jobb karjában megsebesített, — szinte ezen szerentsétlenség érte Marcelli Majort is. A' Kormányozó minden fájdalom mellett is, a' legnagyobb hideg vérrel osztogatta parantsolatjait, a' klastrom vitézül mególtalmaztatott, Villanova pedig az ellenség kezébe jutott. Ezután a' Kormányozó a' Klastrombeli lakosoknak sok éljen kiáltásai között visszavért Oportóba, hol sebes karja elvágatott; már ez előtt egy háborúban fél szemét elvesztette, — még is most a' környülállásokhoz képest, állapotja tűrhető volt. Dél tájban tehát Dom Miguel serege elfoglalta Villanovát, és az ott lévő házakból szünet nélkül lövöldöztek a' városra, a' nélkül, hogy nagy kárt tettek volna. Dom Pedro

már jókor reggel talpon állott, és személyesen igazította, 's néha meg is gyűjtötte az ágyúkat. Igen dítéretetik egy osztály szabadosokból álló Ratonáknak bátorságok, kik egy darabig rejtek helyben lappangván, azután hirtelen reárohantak az ellenségre, ennek ugyan nem kevés veszteségével, de más részről amazok is elvesztették derék vezéreket, a' ki lováról lelövette, 's azonnal meghalt. A' frantzia segédseregnek Kormányozója Gróf Leger is megsebesített. A' Klastromban nem nagy volt a' veszteség Dom Pedró részéről, mert csak 3 ember esett el, és 6 sebesített meg, hanem Dom Miguel 5000 ember közzül 60 nat vesztett, — 5 közzülök elfogattatott, a' megsebesítettek számát pedig még nem tudhatni. A' Klastromban bőven van hús, bor, kenyér, úgy, hogy nints mit félnie az éhen halástól. Nehány házak a' lövöldözéskor öszveroskadtak. Igen kívánatos volt, hogy Villanovát az ellenség oda hagyja, mert a' mennyire ez a' hely közel van Oportóhoz, Dom Pedró szüntelen való nyughatatlanságoknak lett volna kitétvé. Hogy mindég készen álljanak a' megtámadás elfogadására, Sartorius Admirális különösen rendelt egy hajót a' déli partok mególtalmazására. Az új Angoly Consul Sorel Oberster megérkezett, 's azonnal az ellenség táborába ment, hol Dom Miguel előkelőbb Generálisaival beszélgetett. — Későbbben Serra Klastromába segedelem érkezvén, újonnan megtámadtatott, de ismét haszontalanul, — a' midőn harmadszor is szerentsét próbált az ellenség, de mindenkor vitézül visszaverettetelt. Sept. 15 kén több Angoly familiák hajóra ültek, 's az Angoly Consulnak parantsolatjából, ezen hajóknak a' vízen lefelé kelle evezni,

hogy a' háborúban könnyen történhető veszedelemtől megmenekedjenek.

B u r k u s O r s z á g.

Ő Ts. Kir. Felsege a' Burkus Király Sept. 28-kán érkezett Potsdám-ból Teplitzbe. Báró Humboldt Sándor, Királyi Tanácsos is szinte azon város felé indult.

B e l g i u m.

A' Londoni Conferentziának feleletje azért maradt ki olyan sokáig, mivel a' Belga Agensek új kívánságokat tettek, mellyek avval a' Tractatussal meg nem állhatnak, mellyek Nagy Britanniával és Frantzia Országgal kötettek, az Austriai, Burkus, és Orosz Udvaroktól pedig helyben hagyattak, — meg nem állhatnak továbbá Belgiumnak betsületével, és függetlenségével sem. — Hogy lehet mindazáltal egy Anglus hajó sereget a' Németalföldi partok felé kikészíteni, így szóll a' Hágai Staats Courant, hogy lehet bennünket avval fenyegetni, hogy majd szabnékünk az Anglus, és Frantzia Kormány törvényeket, azt valóban meg nem foghatjuk, betsület, mérséklet, és békességes türes hímezte mindenkor a' Németalföldi Kormányt, miolta csak dolga függöben van, és mindenkor úgy viselte magát, mint egy bölts és igazságos Uralkodóhoz illik, és ezen szép tulajdonságai, a' népnél mindenkor kedvet nyernek, 's azt eszközlik, hogy a' hűség, hit, állhatatosság, és engedelem, a' Németalföldi lakosok között ezentúl is fenn maradjon.

T ö r ö k O r s z á g.

A' Török Moniteur előadja a' Sultánnak azon Fermánját, melly-

nek erejével Reuff Basa a' Nagy Vezér Helytartójává neveztetett, ekképpen:

Tudva van előtted, hogy a' rendes gyalogságnak, és lovasságnak, mellynek számát minden módon nevelni igyekszem, kikészítésében az a' tzelem, hogy vallásunknak méltóságát, és országomnak betsületét feltartsam, — továbbá, hogy az Isteni gondviseléstől reám bízott alattvalóknak hődógságokat, minden megtámadók ellen általmazzam, és bátorságba tégyem. — Seregem az utolsó közkatonától kezdve, a' legelső katonatisztig, kívánságomnak és várakozásomnak tökéletesen megfelelt; azon jótéteményeket, mellyeket velek közlöttem, engedelmességek, és iparkodások által bőven meghálálták. —

Hussein Basa, a' kire Egyiptomot, Abyssiniát, és Candiát bíztam, és a' kit Anatóliának Feldmarsalljává, és Statusaimnak azon részében tanyázó katonaság Generalissimúsává kineveztem; oda útasítottam, hogy a' lázzadók ellen hozott ítéletet végrehajtsa, és Mehemed Alit fíjastól együtt, ki a' lázzadás magvát a' többieknek szívébe is elhintette, keményen megfenyítse. Ha az említett Basa, a' reá bízott sereget erejéből ki nem vette, — és egy bölts vezérhez illendő módon Kormányozta volna, az Egyiptomi Katonaság nem lett volna képes ellentállani, és vakmerőségéért mindjárt az első tsata piatzen fogott volna lakolni. De Hussein Basa, noha ő Híveimnek egyike légyen, még sem hághatott fel az ügyességnek arra a' poltzára, melly egy Commandérozóban megkívántatik. Munkálódásai a' háborúban megmutatják, hogy szükölködött haditudomány nélkül, és nem bírt avval az éles látással, melly sze-

rént az egész sereg erejét feltudta volna számolni. Elmulasztotta a' szükséges rendeléseket megtenni az élelem, és hadiszerek megszerzésére: Anatóliában sebes marsokat tétetett, a' nélkül, hogy meggondolta volna, hogy azon éghajlathoz nem szokott katonáim, a' rekkenő meleg által nevelt strapatziákat nem fogják kiállani, és végtére nem értette a' mesterséget, — előadott alkalommal a' sereget idején mozgásba hozni.

Ezen — a' hadiszerezentse változandóságával öszveköttetett okok, igen szerentsétlen következeseket vontak magok után. — De mind a' mellett, ez nem tett engem kislelkűvé. — Te esmered Országomnak erejét, és ségedforrásait, te tudod, hogy a' lázzadóknek kiirtására, van hatalom, van eszköz: Hadi táboromban elég regement találkozik, készen állva az ütközetre, 's az ellenség öszvecaprítására. De Hussein Basát az első szerentsétlen öszvetsapás nyúlshízüvé tette, 's e' volt oka, hogy magát Adanába visszavonta. Ebbeli viselete által nyilvánvalóvá tette, hogy sorsának mestere nem lehet, 's hogy a' sereget gözedelembe vezérelni képtelen.

Ennek következesében a' főhadikormányt Nagy Vezéremre bízam, avval a' meghagyással, hogy Albániában, és Rumeliának külfömbféle tartományaiban tanyázó sereget, Anatóliába álttegye. Tíz napot hagytam néki Európai seregemnek elrendelésére, melly időnek eltélése után, 20,000 gyalogsággal, és lovassággal, a' főváros felé indul, innen pedig a' főhadiszállásra. Hussein Basa ellenben oda útasítottam, hogy a' seregnél maradjon, és a' Nagyvezért, a' ki bizonyosan nem fog késni a' kiadott pa-

rantsolatnak végrehajtásával, a' miben lehet, segítse.

König városában fognak a' különböző seregek öszvegyülni. Ott állítatnak eleségtárak a' Hatonaság számára, és ott fog elhatározatni, minő eszközökhöz kellésék nyúlni az ellenség széllyelszórására, és megzabolázására.

Szükségesnek ítélttem erre nézve, egyet Vezérjeim közül, a' Generalissimusnak Helytartójává kinevezni. Te, ki a' Nagyvezérnek kötelességeit pontosan betöltötted, a' ki eszed, és betűleted által, hírt, 's nevet szereztél magadnak; — Téged ruházlak fel szabad akaratom, 's választásom, és tulajdon kezem írásával megerősített parantsolat által ezen fontos hivatallal. Memehemed Basa, Silisztriának Kormányzója, és Rustschuknak Commandánsa, a' minap a' tábor Seraskierjévé neveztetett, avval a' meghagyással, hogy minden a' mi a' seregel rendelését illeti, tévéled tanátskozzék.

E' jelen parantsolatot azért, az Oszályos, és Brigadéros Generalisok, úgy nem különbben többi tisztjeim előtt felfogod olvastatni, a' midőn egyszersmind nékiek tudtokra adod akaratomat, kívánságomat, és erántok viseltető bizodalمامat, hogy közzülök mindegyik hív, és állhatatos maradjon. Te pedig, kinck betűlete felől meg vagyok győződve, igyekezz, hogy a' Nagyvezérnek eljöveteleig úgy bánj katonáimmal, mint tulajdon gyermekeiddel, 's gondod légyen, hogy se eleségbe, se akármibe másba fogyatkozást ne szenvedjenek. Igyekezz a' Regimentet, melly a' rossz Kormányozás által megfogyasztott, helyrepótolni.

Reád van hívva a' Nagyvezér eljöveteleig az egész tábor, — és a' felelet terhe is reád hárámlik. Minckelőtte valamihhez fognátok, tartsatok egy gyü-

lést a' Seraskiernek, és a' Brigadéros Generalisoknak jelenlétekb: a' mit ezek javallani fognak, figyelemmel hallgasd meg, és bölts megfontolás után használd munkálódásaidban. Átaljában úgy viseld magad, hogy az egész táborban békeség, és megalégedes uralkodjék.

Végtére, a' Fényes Portát időről időre, tudósítsd mindenről, a' mit tudatni szükségesnek vélsz. — Költ Rebiul Evvel hónapnak utolsó napján, Hedschirának 1248-dik esztendejében. (A' mi idő számlálásunk szerént Aug. 26-kán 1832-dik esztendőben.

Ejszak Amerikai Egyesült Statusok.

Sz. Louis Jul. 21-kén. — Az Indus háborúnak vége szakadt. Az ellenség szaladásnak credt, 's hihető, hogy tsak a' tenger parton állapodik meg. A' fejérek is igen elgyengültek a' fárasztó útazás miatt, a' midőn éjjel nappal több mértföldnyire hegyen völgyön szaladtak a' fekete sólyom után, de ez tanátsosabbnak tartván az öszvetsapást kikerülni, meg nem fordult, és hihető, hogy a' fejérekhez távol lévő téren, fog seregével megtelepedni.

Egy Katonatiszt elképpen ír az említett háborúról: Látjuk, miként szakasztatott vége ennek az Expeditionnak pestis által, és miként haragszik az ég azon nyomorult emberi nemmel való illetlen bánásunk miatt, mellyet igazságtalanságunk kétségbe ejtett.

M a g y a r O r s z á g.

Pest. Oct. 5-dikán.

Estei Ferdinánd Ő Kir. Magossága e' f. hónap 1-sőjén, városinktól 's hazánktól felette erőkenyven válvam meg, Budáról rendeltetése helyére Lembergbe elúzott.

N. Pest Vgyében e' f. hónap 25-dikán; Ns. Trentsén Vármegyében pedig 15-kén fog tisztújítás tartatni. H.T.

H í r a d á s

a' Magyar Tudós Társaság részéről.

Kit a' múlt Martius 24-dikén 1832-ben költ 's ezen ujságnak 24-dik számában álló jutalomhirdetés felbuzdított volna költőink közül, tudtára adatik ezennel, hogy az eredeti szomorú játék készítésére határozott esztendő, 1833-nak Martiusa 24-kén telik bé 's ennél fogva dolgozását, egyenesen alólírthoz azon említett napra ne sajnálja beküldeni. Tudni való, hogy a' költő nevének lepetsételt levélben kell titokban jöni 's ennek a' kézírathoz tartozására egy jelmondás intsen, melly a' munka tzm lapján 's a' lepetsételt levélben is áll.

Ujra emlékezethe hozatik, hogy 1832-ben Martius 24-kétől, 1833-ban Martius 24-kéig szomorú vagy érzékeny játék írásának esztendeje lévén, most tsak illy nemű munka lesz elfogadva. Vigjáték esztendeje majd 1833-ban Martius 24-dikén kezdve 1834 Martiusának 24-dikéig lesz, 's az ollyant akkorra fogja bekívanni a' társaság. A' kié tehát azon már hozzám küldött illy tzmű eredeti vigjáték: F ö s v é n y t ö b-

ket költ, látni fogja, annak ideje előtt történt beadását, mert vizgálat alá az, tsak 1834 Martius 24-dikén túl kerül, 's így ha tetszik, még addig magához veheti tölem. Két azomorú játék pedig, melly Erdélyből érkezett már hozzám, megkívántató jelmondás és petsétes levél nélkül lévén, ennek, rend kedvéért a' szerzőtől pótlását várom. Egyébiránt, hogy a' magyar tudós társaság Igazgatósága minden esztendőre, 100 darab aranyat tett ki, majd szomorú vagy érzékeny játék, majd vigjáték jutalmául, az a' felől szólott első hirdetés értelmében, már tudva vagyok. October 2-dikán 1832.

A' Hazai és Külf. Tudósításokban, 's a' Jelenkorban közli:

Döbrentei G á b o r m. k.
Titoknok.

Lakik Budán, Váralja, Pistori ház
81-dik szám.

A' Pénz folyamát Október' 8-dikán,
közép ár:
A' Státus' 5p. Centes Obligázióji 87 1/2
Az 1820-béli sorsosok: — —
Az 1821-béli hasonlók: — —
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligázióji: 47 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1132 3/4 for. ton
Conv. Pénzben.

Küldjük B e r e g h Vármegye Mappáját a' Besztertzebányai, Selmetzi, Rosnyói, Lötsei, Tornallyai, Trentséni, Nagy Szombathi, Sopronyi, és Szombathelyi tsumókban, a' szokott mód szerint posta petsét alatt.

(Fél árkus „**SOKFÉLE**“ XLVI. Toldalékkal.)

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomatató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)